

ffelig at holde fast ved den høitærede Minister; jeg vilde virkelig ogsaa idag have sluttet mig til et af ham stillet principalt Forslag, men, ikke saasnart har jeg taget denne Beslutning, førend den høitærede Minister svinder bort under Forhandlingen og saa godt som har opgivet Forslaget. Jeg sigter her til Forslaget under Nr. 21 til § 10. Jeg har fra Først af været fuldstændig enig med Udvalget og Fleertallet af Thinget om, at det var rigtigt, at Havnevesenet henlagdes under Communernes Bestyrelse paa en anden Maade end hidtil, men der blev ved anden Behandling vedtaget et Forslag, som gif imod, hvad jeg anseer for det Rigtige, nemlig, at der ikke kan være en særlig Havnecommission valgt ogsaa udenfor Byraadet. Det er jo Hovedsagen, at der er en god Bestyrelse af Havnene, og det er min Overbeviisning, at det ikke vil være nogen god Bestyrelse, naar Byraadet selv skal besørge den. Derfor havde jeg haabet, at den høitærede Minister, naar han stillede Forslag til 3die Behandling, vilde have taget Hensyn til mit tidligere Forslag. Det har han ikke gjort; han har derimod stillet et subsidiairt Forslag; dersom jeg kunde slutte mig dertil, vilde min Stilling være klar, men jeg tilstaaer, at det er et Forslag, som ikke forekommer mig at ville være en Bihjælp for Loven. Den ærede Ordfører har allerede udtalt sig derom, og andre ærede Medlemmer ogsaa, men jeg maa tilstaae, at selv efter disse Udtalelser er Forslaget ikke fremstillet fuldstændigt. Naar vi skulle give en Lov om communal Frihed, da i den Grad, som i nærværende Forslag, at sætte Skranke for Communeraadets Myndighed i Havnesager — det vilde jeg ansee for det meest Overraskende, vi kunde see ved hele denne Sag. Det er jo ganske vist, at Indenrigsministeren nu har Ret til at tage Bestemmelser med Hensyn til Havnene uden Hensyn til Havneraadets Indstillinger, men det er tidligere udtalt af Indenrigsministeren, og med fuld Føie, at der i den Henseende er vist den allerførste Liberalitet, at Sædvænen er den, at Indenrigsministeren stadfæster Havnebudgettet, naar der ikke er ganske særdeles Omstændigheder, der tale derimod, uden at forandre en Tøddel deri. Og nu skulde

vi, imod denne Sædvæne, der sikkert aldrig nogensinde har vist os det Tilfælde, at Indenrigsministeren paalægger Havnebestyrelsen at udføre Arbejder, som den ikke selv ønsker at udføre — i den nye Lov fastsætte, at Indenrigsministeren uden Videre skulde kunne paalægge Havnebestyrelsen at udføre Arbejder . . . (Afbrudelse af Mørk) jeg beder det ærede Medlem vente indtil han har Ordet, jeg ønsker ikke disse Afbrudelser; han har maaskee et eller andet Tilfælde fra Aarhus, der har udøvet en stor Indflydelse paa denne Sag, som han kan anføre, men det er ikke afgjørende for mig, og mange saadanne Tilfælde er der sikkert ikke. Vi skulde altsaa vedtage, at Indenrigsministeren uden Videre skulde kunne paalægge Byraadet at udføre Arbejder, som det ikke ønskede at udføre i disse communale Havne, der ikke paa nogen Maade have Charakteren af Stats-havne, thi for disse er der særlige Bestemmelser. Derfor vilde jeg ansee det for overmaade uheldigt, om man gif ind paa dette subsidiaire Forslag. Her er jo ogsaa opretholdt Tilshynet med Havnene, men jeg troer virkelig, at saagodt som alle Havnebestyrelser i Landet ere enige om, at dette Tilshyn har overmaade Lidt at betyde, og at man helst maatte være fri for den Udgift, som medgaaer til dette Tilshyn, og Havnene vilde ingenlunde lide Skade derved. Heller ikke i saa Henseende kan jeg være tilbøjelig til at stemme for dette Forslag; man skal ikke igjennem en ny Lov slaae fast, at Tilshynet skal opretholdes. Jeg seer, at der i Forslaget er optaget Bestemmelser om Regnskabs-Revision og dets Decision; men jeg vil dog stille et Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, da jeg ikke seer rettere, end at man, naar man overhovedet optager Bestemmelser om disse Havneanliggendes Bestyrelse, ikke godt kan undgaae at bestemme, hvorledes Opkrævningen af Havneafgifterne skal være. Jeg stillede Spørgsmaal i saa Henseende under Sagens forrige Behandling og fik det Svar — jeg troer nok, at det lød saaledes —, at det let kunde lade sig ordne; men fordi det let kan lade sig ordne, og Indenrigsministeren siger det, derfor er det ikke ordnet, og derfor vil jeg gjerne stille det Spørgsmaal, om Meningen er den, at Opkrævningen bliver den samme, som den hid-